dr. **Emil Străinu**

Misterul continentelor dispărute: Lemuria şi Atlantida

Conform unor teorii, printre care şi a geofizicianului german Wegener, la început exista un singur continent care ulterior s-a scin dat prin efectul convulsiilor geologice şi prin despărţirea plăcilor tec tonice ce acopăr nucleul incandescent al pământului. Aceasta este teoria derivei continentelor şi acest fenomen este permanent căci în continuu se află în activitate vulcani pe fundul oceanelor, care în timp produc modificări în configuraţia scoarţei pământului.

Aceste fenomene „de rupere a pământului" ar fi început în urmă cu o sută de milioane de ani. Atunci existau trei continente: America de Sud şi Africa, care formau un tot unitar, Asia şi Europa de pe altă parte şi în derivă pe ocean, India actuală, care se găsea în largul Kenyei şi Tanganicăi.

Conform acestor păreri, în urmă cu 120 milioane de ani, începea să se formeze dorsala din mijlocul Atlanticului care a condus la migrarea Americii spre Vest şi a Africii spre Est.

— În urmă cu 60 milioane de ani, Oceanul Atlantic exista, Brazilia era foarte aproape de Guineea, iar India se apropia de Asia.

— În urmă cu 30 milioane de ani, America de Sud se depărta de Africa, Africa se apropia de Europa şi India de Asia.

— În urmă cu 15 milioane de ani, America de Sud se apropia de America de Nord, care se pare că a fost smulsă Asiei Orientale, Africa făcea joncţiunea cu Asia Mică, iar India făcea joncţiunea cu Asia.

Un nou continent, o nouă rasă umană

Conform naturalistului german Haekel, omul a fost creat de divi uitate pe continentul ce a existat în Oceanul Pacific şi care se numeşte Lemuria. Acest continent s-a scufundat ulterior în Oceanul Pacific, dispariţia lui s-a datorat erupţiilor vulcanice, el dispărând prin foc şi apă, iar această distrugere a coincis cu apariţia unui alt continent de numit Atlantida ce se găsea în Oceanul Atlantic şi care a dus la apariţia cele de-a patra rase umane.

Se prevede în viitor apariţia unui nou continent, care este pe cale de formare în cercul de foc din Pacific unde actualmente se găsesc insulele Bagoslof, din largul Alaskăi. Acest continent va avea o lungi me de 1.000 de mile şi se va întinde peste Filipine, Japonia, Malta şi

Borneo. Odată cu apariţia acestui ultim continent prin valul de maree pe care-l va determina, se va produce un adevărat potop universal. De fiecare dată când apare un nou continent, apare şi o nouă rasă umană. Atunci când a existat Lemuria, Americile, Europa şi Africa occidentală, formau un singur continent.

În Lemuria a apărut prima rasă umană, rasa neagră.

De semnalat că semnul simbolic al Atlantidei era svastica, adică semnul sacru al crucii încârligate, care simboliza interacţiunea dintre continentul din apus şi continentul de răsărit, două puteri în eternă opoziţie aşa cum există şi astăzi America şi China. Semnul svasticii din punct de vedere ocult reprezintă viaţa veşnică şi evoluţia binefăcătoare, acest semn secret, reprezentând semnul Soarelui.

Această evoluţie a scoarţei pământului confirmă ipoteza că şi în viitor acest corp ceresc incandescent în interiorul său şi având la suprafaţa sa continentele şi apele oceanelor şi mărilor, aflat într-o continuă mişcare de rotaţie în jurul axei sale, de la dreapta la stânga şi o mişcare de revoluţie în jurul Soarelui, este supus în permanenţă unor schimbări de configuraţie prin activitatea termonucleară din interiorul său care poate produce în permanenţă pe fundul oceanelor apariţia unor noi ridicături de pământ cu erupţii vulcanice şi scufundarea sub apă a unor părţi din actualul uscat al pământului.

Acesta este unul din aspectele relative ale existenţei noastre căci, o altă problemă a dispariţiei unor întinse suprafeţe a continentului nostru o reprezintă o posibilă ciocnire cu un alt corp ceresc. În această idee se presupune că planeta Venus care se roteşte de la stânga la dreapta, deci invers celorlalte planete ale sistemului solar, nu s-ar fi desprins din Soare ci din alt corp ceresc, şi în derivă a rămas în sistemul nostru solar dar care ar fi putut să vină spre Pământ şi prin ciocnirea lor, să se producă un adevărat cataclism planetar.

De-a lungul timpului, de la creaţie şi până astăzi Pământul a cunoscut patru mari cataclisme, urmate de patru mari diluviuni. Acestea s-au datorat răcirii centrului Pământului care a determinat mari mişcări ale plăcilor tectonice ce acoperă acest nucleu urmate de mari erupţii vulcanice ce au dus la scufundarea sub apă a unor întinse suprafeţe ale uscatului şi apariţia unei alte configuraţii a planetei noastre.

Sunt descrise patru mari potopuri care se remarcă prin catastrofele pe care le-au produs. Prima diluviune sau primul potop a

avut loc în urmă cu 800.000 de ani, a doua acum 200.000 de ani, a treia şi cea mai mare în urmă cu 80.000 de ani, iar a patra acum 10.000 de ani, mai exact în anul 9564 înainte de Hristos.

Continentul Atlantida, care se întindea în cea mai mare parte a Oceanului Atlantic, s-a micşorat prin scufundare după fiecare cataclism în parte, iar ultima insulă care rămăsese după cea de-a treia diluviune şi cunoscută sub numele de Insula Poseidonis, aşa cum a denumit-o Platon, a dispărut după ultima diluviune, adică acum 10.000 de ani.

Suflete reîncarnate

În fundul Oceanului Atlantic, există o mare ridicătură de nisip, care are o înălţime de 2700 m şi ea se întinde de la 50° Nord către coasta Americii de Sud, apoi către sud-vest către coasta Americii schimbându-şi direcţia către Insula Ascension, de unde porneşte spre sud spre Insula Tristan da Cunha. Din aceste ridicături ce se găsesc pe fundul Oceanului Atlantic, foarte puţine stânci ajung la suprafaţă, întregul continent Atlantida a dispărut sub apă, dar spiritele acestor oameni s-au reîncarnat în continuare pe Pământ, determinând apariţia marilor civilizaţii ale antichităţii.

Alfabetul fonic, pe care îl aveau atlanţii, îl întâlnim la mayaşii din insula Yucatán, de asemenea, limba mayaşă o găsim şi în limba greacă. Cum a ajuns în Grecia limba mayaşă? Desigur este vorba de reîncarnarea spirite lor oamenilor atlanţi atât în limba mayaşă, cât şi în limba greacă.

Dar spiritele oamenilor dispăruţi de pe Atlantida s-au reîncarnat şi în oamenii ce au format civilizaţia egipteană, astfel 13 litere din alfa betul mavaş se aseamănă foarte mult cu semnele hieroglifice egiptene, este aşa-zisa scriere a zeilor cum i se spunea în Egipt. Dar de care zei este v

Răspunsul este că această scriere a fost adusă din lumea astrală, din lumea spiritelor, aceasta se explică prin faptul că printre primele reîncarnări ale atlanţilor, acestea s-au reîncarnat în Egiptul antic. Atlantida a fost locuită de oameni din toate cele patru rase omeneşti, albă, roşie, galbenă şi neagră. Vechii egipteni se descriau ca fiind o rasă roşcată asemănătoare triburilor de piei roşii din America de azi, de asemenea vechii peruani apar tot ca o rasă roşcat-arămie. Diversitatea raselor umane de pe continentul American, este identică cu cea de pe continentul Atlantida.

Crucea, semnul divinităţii şi vieţii eterne

Credinţa Atlanţilor în semnul crucii, o găsim atât la civilizaţia mayaşă, cât şi la cea egipteană şi indiană. Crucea reprezintă simbolul vieţii, dar în acelaşi timp, este şi simbolul celor patru universuri spirituale, care privite din centrul Divinităţii sunt aşezate sub forma de cruce, crucea reprezintă deci simbolul vieţii eterne.

Aceasta înseamnă că spiritele Atlanţilor după moartea acestora, s-au reîncarnat în mai multe vieţi pe continentul Atlantidei, în numeroase cicluri evolutive şi au ajuns în stadiul de a lua contact cu conştiinţa cosmică, de unde sau informat despre acest simbol al vieţii eterne şi l-au adus apoi pe continentul Atlantidei, precum şi în alte părţi ale globului pământesc, prin reîncarnarea lor după dispariţia totală a continentului Atlantida.

Astfel venerarea Soarelui în civilizaţia Atlanţilor, al cărui fluid solar formează corpul eteric cel ce întreţine viaţa, cât şi asemănarea cuvintelor ce înseamnă Dumnezeu: în sanscrită Dyaus sau Dyaus Pitar, în greacă, Theos sau Zeus, în latină Deus sau Jupiter, în celtă Dia şi la în egipteană Tău, în ebraică Jah sau Yah, la mexicani, Teo sau Zeo.

Ritualul botezului practicat în Atlantida îl regăsim în Babilonul antic, dar şi în Egiptul antic, în Mexic şi Perú unde botezul pruncilor, constituia un ceremonial solemn ce consta în stropirea cu apă, semnul crucii şi rugăciunea pentru iertarea păcatului strămoşesc, de unde se deduce că acest păcat strămoşesc, prin răzvrătirea Luciferică era cunoscut la toate aceste popoare. De asemenea, căsătoria oficiată de preoţii Atlanţi, prin unirea mâinilor celor doi miri, se găseşte la toate aceste civilizaţii menţinându-se şi la noi astăzi. Ca şi egiptenii, Atlanţii îşi îmbălsămau morţii, se rugau Soarelui, Lunii şi celorlalte planete.

Piramidele, o sursă de inspiraţie comună

Clădirile sacre, reprezentate de piramidele din Atlantida, le regăsim atât la civilizaţia mayaşă cât şi la cea egipteană. Este o mare asemănare între piramidele din Egipt şi cele din Mexic şi America Centrală, ceea ce înseamnă că ele au o sursă comună de inspiraţie care nu poate fi decât cea a civilizaţiei Atlantidei readusă pe pământ prin ciclul evolutiv al reîncarnării spiritelor lor. Ruinele oraşelor şi templelor din Mexic şi Yucatán au o mare asemănare cu cele descoperite în Egipt, cele de la Teotihuacán fiind comparate cu cele de la Karnak, dar şi cu cele din Grecia Antică sau cu vestigiile etrusce. Sculpturile şi decoraţiile templelor din America, Egipt şi India sunt aproape idenţi

Indienii din America de Nord, păstrează o legendă potrivit

căreia, strămoşii lor, au venit dintr-un ţinut dinspre Soare răsare, adică vechiul continent Atlantida, care într-adevăr se găsea la răsărit de America de Nord. În ceea ce priveşte legenda potopului, aceasta o găsim în India, Caldeea, Babylon, Grecia, la Scandinavi, în China, la evrei cât şi la triburile celtice, în Mexic, în Guatemala, Honduras, Perú şi la indienii din America de Nord.

Toate acestea nu pot fi o simplă coincidenţă, ele se referă de fapt la cele patru diluviuni care au zguduit planeta noastră şi care au dus la cele patru scufundări sub apă ale continentului Atlantida. De altfel s-a găsit o scriere mayaşă de acum 3500 de ani care se referă la scufundarea sub ape a insulei Poseidonis ce s-a produs cu 10.000 de ani în urmă, când au murit 64 milioane de locuitori ai Atlantidei, fenomen ce a avut loc cu 8060 ani înainte de scrierea cărţii mayaşe. Înainte de prima catastrofă planetară, Atlantida se întindea de la Islanda până la Rio de Janeiro, cuprinzând Texasul şi Golful Mexic, sudul şi estul Statelor Unite, până către Scoţia, Irlanda şi nordul Angliei.

Civilizaţia Atlantidei

America se rupe de Atlantida, după catastrofa de acum 200 de mii de ani, când Egiptul este scufundat sub apă, iar Atlantida se divide în două insule numite Ruta şi Daitya. Aceasta din urmă dispare după al treilea cataclism de acum 80.000 de ani iar din Ruta, nu mai rămâne decât o mică insulă, cunoscută sub numele de Poseidonis, care se scufundă în anul 9564 î.Hr.

Civilizaţia Atlantidei cunoştea forţele ascunse ale naturii şi avea un control asupra unora din acestea. Forţele oculte ale spiritelor satanice au fost folosite în vrăjitorie. Atlanţii practicau în masă magia neagră şi divinizau cultul luciferic, fapt ce a dus la pedeapsa divină, când sute de milioane de oameni, au fost înghiţiţi de apă; după primul diluviu planetar au fost înghiţiţi de apă 2 miliarde de oameni.

Atlanţii cunoşteau şi dezvoltau agricultura, cultivând grâul şi orzul, dacă grâul ar fi fost adus de pe o altă planetă, orzul şi alte plante cereale, se datoresc încrucişării grâului cu alte ierburi sălbatice şi acestea au fost făcute de Atlanţi, de asemenea diferite tipuri de animale au fost create de aceştia prin încrucişări artificiale.

Civilizaţia Atlantidei, cunoştea şi aeronavele ca mijloace de loco moţie cât şi sistemele de aprovizionare cu apă ale oraşelor. Aparatele de luptă aeriană puteau lua la bordul lor, până la 100 de luptători. Ei

cunoşteau sudura electrică şi dispuneau de mijloace de reproducţie a textului scris, care se făcea pe bucăţi de metal sau pe un material asemănător porţelanului.

Atlanţii cunoşteau, de asemenea, gazele toxice pe care le aruncau cu ajutorul unor bombe ce erau lansate cu un fel de lansatoare. Mormintele Atlanţilor erau aşezate în temple în care existau sta tuia celui înmormântat ce era învelită în aur sau argint; ei foloseau serviciul divin la înmormântare şi de asemenea, aveau mari iniţiaţi care cunoşteau lumea suprasensibilă, lumea spiritelor. Prin magia neagră, ei au reuşit să materializeze anumite creaturi, pe care apoi au început să le adore, aducându-le jertfe de sânge, acest obicei, îl regăsim apoi la civilizaţia mayaşă şi incaşă.

Lemuria, continentul primilor oameni

Nu putem trece cu vederea, că continentul Atlantidei a coexistat o perioadă de milioane de ani, cu un alt continent, care se întindea pe actuala zonă a oceanului Pacific şi a Oceanului Indian, şi pe o parte a Africii şi Europei de astăzi. Acest continent a fost denumit Lemuria, denumire dată de la maimuţele lemuriene, considerându-se în mod eronat, că omul descinde din aceste maimuţe lemuriene, dar de fapt pe acest continent denumit Lemuria, au fost creaţi primii oameni pe pământ.

Aceşti primi oameni trăiau în dimensiunea astrală şi eterică iar mai târziu le apare şi limbajul omenesc, care la început era alcătuit din vocale, iar mai târziu şi din consoane. Limba chineză, este limba ce descinde în linie dreaptă, din vorbirea primilor oameni de pe pământ.

Există concepţii, care consideră că primii oameni de pe pământ ar fi fost ajutaţi în evoluţia lor de spiritele venite din lumea astrală a pla netei Venus, care i-au ajutat să evolueze în gândire şi în afectele sufleteşti, de asemenea, aceştia i-ar fi învăţat să folosească focul, să sape şi să cultive pămân

De pe planeta Venus, ar fi fost adus grâul şi albina.

Dispariţia Lemuriei s-a datorat activităţii erupţiilor vulcanice, aşa cum s-a întâmplat în zilele noastre, cu insula Martinica şi Sf. Vincent. Dacă Lemuria a dispărut în sute de mii de ani, continentul Atlantidei, a dispărut în 48 de ore. Civilizaţia Atlantidei, cunoştea energia nucleară şi puterea gândului amplificată prin cristalul de cuarţ. Pe întreg cuprinsul Atlantidei, se aflau staţii formate din imense pietre de cristaluri de cuarţ, care transmiteau şi amplificau forţa gândului.

Prin aceste forţe, erau puse în mişcare mori şi aeronave. Folosirea neraţională a acestor cristale, care ar fi făcut să pătrundă gânduri malefice, ar fi dus la dispariţia Atlantidei, ca pedeapsă Divină. Cristalul de cuarţ, ajută omul în echilibrarea corpului său eteric, amplifică fenomenele paranormale, prin efectul de rezonanţă, el stimulează clarviziunea şi autosugestia, amplifică intuiţia şi memoria şi de asemenea, amplifică telepatia; totodată el formează un ecran împotriva penetraţiei gândurilor rele, atunci când este folosit în acest scop, căci măreşte aura corpului uman.

Capacitatea mare de memorizare a cristalului de cuarţ îl face de neînlocuit în construcţia calculatoarelor, el stabilizează de asemenea, frecvenţele şi transmisiile undelor radio – TV. Cristalul de cuarţ reprezintă fosilizarea apei în bioxidul de siliciu, proces ce s-a format în miliarde de ani, conferindu-i o structură spaţială. Apa din compoziţia lui îi dă puteri paranormale, prin formarea ionilor pozitivi, adică punţi de hidrogen.

Formarea acestor ioni pozitivi, de câmp şi direcţia de formare a lanţului molecular din punţile de hidrogen are acelaşi unghi de 52 grade ca şi unghiul danelor laterale faţă de bază a piramidei Keops. Activarea cristalului de cuarţ este de fapt activarea apei prezente în cristal. Cristalul purtat un timp îndelungat se activează cu propriul corp eteric, el devenind o rezervă de energie eterică pentru organism, când acesta se află în dificultate eterică. Aşa cum am spus, se pare că Dumnezeu l-a creat pe om, pe cel mai vechi continent cunoscut sub denumirea de Lemuria.

Numeroasele insule ce sunt răspândite pe întreg Oceanul Pacific, erau pe timpul acestui continent, culmile cele mai înalte ale unui continent ce se întindea de la insulele Sunda, de-a lungul coastei su dice a Asiei, către coasta de Est a Africii, pornind din apropierea coas tei de vest a Indiei şi până la insulele Seychelles, insula Madagascar şi Mauriciu.

Pe toată această întindere, se află un brâu de atoli corali şi culmi marine, care indică existenţa unui lanţ de munţi scufundaţi. Acest continent s-a aflat în epocile Paleozoicului, Mezozoicului şi începutul Terţiarului. Paleontologia, geografia fizică şi geologia, distribuţia plantelor şi animalelor, confirmă existenţa unei legături între Africa şi India. Africa de Sud şi India au rămas din acest continent dispărut. Leagănul rasei umane, pare a fi fost Asia de Sud sau poate Africa, care

făceau parte dintr-un continent, în cea mai mare parte a lui aflându-se acum sub apele Oceanului indian.

S-au găsit hărţi geografice, ce reprezintă continentul Atlantidei şi Lemuriei, care ar fi fost făcute de atlanţi, ei fiind instructori divini. Existenţa Atlantidei, se întinde pe o perioadă de 4 – 5 milioane de ani, istoria ei, începând cu apariţia rasei Rmoahalilor, care deşi au trăit în Atlantida a avut leagănul său în Lemuria. S-a dedus că ambele continente au coexistat, dar Atlantida a continuat să existe şi după dispariţia Lemuriei, deşi durata în timp a acesteia, este mult mai mare.

Cele mai vechi pământuri de pe planeta noastră sunt Groenlanda, Islanda, porţiunile de nord ale Norvegiei şi Suediei, capul nordic al Siberiei, Japonia şi Spania şi de asemenea Africa de Sud şi insula Madagascar. Evoluţia oamenilor lemurieni, este încă un mare mister şi reprezintă cea mai importantă problemă din istoria omenirii, în această perioadă trupul omenesc a trecut prin mai multe schimbări fizice, iar procesul de reproducere s-ar fi schimbat de două ori.

Reîncarnarea spiritului

După unele concepţii, primii oameni creaţi de Dumnezeu pe continentul Lemuria ar fi avut la început un corp gelatinos apoi dezvoltându-se un schelet osos, de asemenea, ei puteau vedea atât în faţă şi printr-un ochi astral, în spate, al cărui rudiment ar fi astăzi glanda epifiză. Ei se puteau deplasa atât înainte cât şi înapoi, statura omului lemurian, ar fi fost de 3, 5 – 5 m, având pielea închisă la culoare, cu o tentă galben-maronie, maxilarul inferior, fiind alungit, faţa fiind turtită, ochii mici şi distanţaţi, în dreptul celui de-al treilea ochi din spate, capul nu avea părD

Capul se mişca în spate şi în sus, braţele şi picioarele erau mult mai lungi, cu mâinile şi labele foarte mari şi călcâiele alungite în spate, limbajul lor era monosilabic, aşa cum este astăzi la chinezi. În ultima parte a existenţei continentului Lemuria, oamenii au construit oraşe, iar primele care au apărut, se pare că au fost construite pe insula Madagascar. Spiritele oamenilor din Lemuria dispărută, s-au reîncarnat în Atlantida, care reprezintă a patra rasă umană.

În actul creaţiei, toate speciile de plante şi animale, precum şi toate rasele umane, au fost create de Divinitate, iar omul este ultima creaţie a lui Dumnezeu. Această diversitate de regnuri de plante şi de animale pe de o parte şi toate rasele umane, au fost create în timp, acele zise „zile” din Biblie, care se referă la facerea lumii, fiind de fapt

mari ere, întinse pe milioane de ani. Această continuă dezvoltare şi evoluţie a speciilor s-a produs printr-o continuă perfecţionare şi evoluţie a corpurilor eterice, care formează matricea energetică pe care se formează corpul fizic.

Dezvoltarea embrionului uman, trece prin toate stadiile pe care viaţa le-a cunoscut în evoluţia ei, plecând de la prima celulă până la formarea structurii umane, este ceea ce s-a spus că, „ontogenia repetă filogenia", dar aici se vede în modul cel mai clar, că această ontogenie şi filogenie se referă la evoluţia corpului eteric, plecând de la oul fecun dat şi până la om. Numai din acest punct de vedere se poate afirma că omul evoluează din maimuţă, sau altfel spus, corpul eteric al omului a fost perfecţionat de Dumnezeu din corpul eteric al maimuţelor.

Aceste studii de perfecţionare ale corpului eteric s-au format în lumea astrală de către spirite angelice şi apoi s-au materializat pe pământ. Corpul eteric este creat şi perfecţionat de spirit, ca voinţă a lui Dumnezeu. Toată evoluţia omenirii are la bază legea divină a reîncarnării spiritului care, devenind liber după moarte, trebuie să se reîncarneze în materie, ca prin suferinţa sa să se poată purifica. Legea reîncarnării are la bază principiile fundamentale ale doctrin ei spiritiste.

Omul posedă un spirit, care are inteligenţă, gândire şi voinţă şi un suflet ale cărui atribute sunt simţurile morale şi afectele sufleteşti. Corpul fizic este numai haina exterioară care îmbracă corpul astral şi corpul eteric, el fiind muritor odată cu moartea omului, numai spiritul omului este nemuritor, el preexistând corpului fizic şi supravieţuind corpului după moarte.

Îngeri şi demoni

Dumnezeu nu creează pentru fiecare nou născut, un nou spirit căci acesta este deja în lumea astrală şi este numai retrimis la reîncar n-are în noul născut. Numai sufletul, care este format de corpul eteric şi corpul astral, un înveliş mai intim al spiritului, este format pentru fiecare om în parate, odată cu fiecare naştere, conform destinului fiecăruia. Spiritele eliberate de corpul fizic după moarte, se înalţă în astral, constituind lumea invizibilă a spiritelor, care ne influenţează în per manenţă, ele fiind formate din fluide invizibile pentru ochiul fizic, dar vizibile pentru vederea astrală a spiritelor. După moartea fizică, spiritul îşi păstrează identitatea sa, aptitu dinile intelectuale şi morale, din evoluţiile sale pământeşti.

După felul evoluţiei sale spirituale sau morale, spiritul poate fi fericit sau nefericit. Nefericirea omului pe pământ, provine din nerespectarea legilor divine, ale moralei divine. În viaţa viitoare pământească spiritul păstrează toate acumulările de cunoştinţe şi perfecţionări morale din viaţa anterioară. Pentru a cunoaşte fericirea divină, spiritul trebuie să progreseze permanent prin suferinţă care provine din procesul de încarnare, de trăire al lui, în materie.

În permanenţă prin telepatie suntem influenţaţi de spiritele ce ne înconjoară care ne văd, ne aud şi ne influenţează în bine sau în rău, căci în lumea spiritelor, se găsesc toate treptele de evoluţie ale acestora, de la cele mai bune la cele mai rele.

Spiritele influenţează oamenii prin inspiraţie, instinct, vedere, scriere etc. Spiritele din spaţiu, nu au mai multe cunoştinţe decât cele ce şi le-au acumulat în perioadele lor de încarnări pământeşti. Comunicările lor din spaţiu sunt deci în raport cu cunoştinţele ce şi le-au acumulat în viaţa pământească, excepţie fac numai spiritele evoluate care pot pătrunde şi informa din conştiinţa cosmică.

Prin aceste comunicări ale spiritelor, este confirmată existenţa lor după moarte, spunându-ne unde sunt, ce fac şi care sunt condiţiile ce trebuie îndeplinite, pentru a putea fi fericiţi sau nefericiţi. Îngerii şi demonii nu au o altă structură fluidică, ele sunt distincte după modul lor de perfecţiune morală.

Rasele umane

Toate spiritele au aceeaşi punct de pornire şi aceeaşi cale de străbătut pentru a ajunge prin efortul lor la perfecţiune şi fericire. După purificare, spiritele pătrund în conştiinţa cosmică şi formează eternitatea spirituală. În această situaţie spiritul devine nemuritor şi este eliberat pentru totdeauna de ciclul reîncarnărilor, aceasta fiind ultima treaptă de evoluţie, iar până atunci, spiritele vor trebui să se reîncarneze ca pentru toate abaterile sale morale, să sufere încorsetat în materie, ca prin propriile sale suferinţe să recunoască răul pe care l-a făcut.

Aceasta înseamnă că în noi înşine se găseşte cauza nefericirii noastre pe care trebuie să o suportăm cu răbdare, fără a ne considera victime ale unei nedreptăţi divine. Toate aceste fapte erau cunoscute de oamenii atlanţi, care venerau şarpele ca simbol al evoluţiei universale, al sufletului, al căderii în materie şi mântuirii omului prin spirit. Spiritul este unica realitate, materia este numai expresia ei

inferioară, schimbătoare şi efemeră, cu un dinamism al ei în timp şi spaţiu. Creaţia lui Dumnezeu este eternă şi continuă ca şi viaţa, iar omul prin constituţia sa, este format dintr-o trinitate: spirit, suflet şi corp fizic. Dezvoltarea spiritului se desfăşoară succesiv, pe planuri ascendente şi descendente, datorită tentaţiilor materiale.

Dacă primii oameni au fost creaţi de Dumnezeu pe continentul denumit Lemuria, evoluţia rasei umane s-a continuat apoi pe Atlantida. Pe acest continent au trăit şapte subrase umane:

— Subrasa Rmoahal
— Subrasa Tlavatli
— Subrasa Toltec
— Subrasa Turanieni
— Subrasa strămoşilor Semiţi
— Subrasa Akkadiană
— Subrasa Mongoloidă.

Aceste subrase constituie a patra rasă umană, care precede pe a noastră, a cincea rasă umană, adică rasa Ariana, Indo-europeană. Prima rasă şi-a început existenţa cu 4 – 5 mii. de ani în urmă, când mai exista încă partea de sud a continentului Lemurian. Această rasă avea pielea închisă la culoare şi o înălţime între 3 – 5 m, statură care apoi a început să scadă. Subrasa Tlavatli, îşi avea originea într-o insulă aflată la o mică distanţă de Atlantida şi ei aveau culoarea pielii roşie-maronie.

— Subrasa Toltec, a condus întregul continent Atlantida, zeci de mii de ani şi se pare că spiritele acestei subrase s-au reîncarnat în Mexic şi Perú, statura lor era în jur de 2, 4 m.

— Subrasa Turaniana, avea locul de origine în estul Atlantidei şi constituie rasa care a colonizat ţinuturile ce se întindeau în partea de Est a Atlantidei.

— Strămoşii semiţilor, se trăgeau din zonele muntoase dinspre nord-est ale Atlantidei unde acum sunt Scoţia şi Irlanda.

— Subrasa Akkadiană a apărut acum 800.000 de ani, iar după cea de-a doua catastrofă, cunoscută de continentul Atlantida dezvoltându-se în Estul continentului.

Între aceştia şi semiţi s-au dat lupte continui care au culminat cu ocuparea semiţilor de akkadieni, eveniment ce s-a petrecut în urmă cu aproximativ 100.000 de ani. Subrasa Mongoloidă se pare că nu a avut legătură cu Atlantida, având originea în câmpia Tartară, ea s-a

dezvoltat din descendenţii Turanienilor pe care i-au înlocuit în cea mai mare parte a Asiei.

Este de reţinut faptul că în evoluţia lor ulterioară, oamenii din Atlantida au urmat şcoli de iniţiere unii atingând chiar stadiul de adepţi, aceasta înseamnă că spiritele lor ajunseseră la un înalt grad de evoluţie spirituală, ce le-a dat posibilitatea să ia contact cu conştiinţa cosmică.

Dinastia vrăjitorilor

Liderii populaţiei erau aleşi din rândul iniţiaţilor, care erau în legătură cu ierarhii oculţi, totul era condus după metodele ştiinţelor oculte. Prin Tolteci civilizaţia Atlantidei a atins cel mai înalt grad de dezvoltare. Cam după 100.000 de ani de la această maximă înflorire, oamenii Atlanţi nu au mai avut aceleaşi raporturi cu puterile oculte benefice şi au început să invoce şi să apeleze la puterea ocultă malefică.

Cunoaşterea tainelor legilor naturii şi scopul lor egoist, i-a determinat la practicarea în masă a vrăjitoriei. Magia neagră s-a răspândit foarte mult, iar înalta îndrumare spirituală a fost retrasă, ajungând să conducă oamenii dominaţi de spiritele rele. În luptele ce s-au dat între Atlanţii ce erau sub influenţa spiritelor benefice şi cei de sub influenţa malefică se apela tot mai mult la vrăjitorie. Toate acestea s-au întâmplat acum 800.000 de ani, după care a urmat pedeapsa divină, când cea mai mare parte a Atlantidei a fost distrusă şi o populaţie de 2 miliarde de oameni a fost înghiţită de ape.

Vrăjitoria a scăzut în influenţă după această catastrofe dar mai târziu din rândul semiţilor se va ridica o nouă dinastie de vrăjitori. Chiar insula Poseidonis, în partea ei de nord, insulă care a rămas din Atlantida după al treilea cataclism planetar, ce a avut loc în urmă cu 80.000 de ani, era condusă de un rege iniţiat.

Turanienii care erau mereu în luptă cu toltecii care erau mai numeroşi, au introdus legi care să-i privilegieze pe bărbaţi. Statul se ocupa de îngrijirea copiilor ce erau consideraţi proprietatea statului, această măsură a condus la creşterea populaţiei turanienilor. Semiţii, neam de oameni certăreţi şi energici, au adoptat o formă de guvernământ patriarhală.

Date ce nu se potrivesc

În urmă cu 100.000 de ani akkadienii i-au alungat de la putere pe semiţii din Atlantida, aceştia au făcut mari cuceriri ale ştiinţei în

astrologie şi astronomie. Din semiţi s-a dezvoltat rasa ariană, adică a cincea mare rasă a omenirii, rasa Indo-europeană. Descriind evoluţia omului de-a lungul a milioane de ani pe cele două continente dispărute Lemuria şi Atlantida, vechimea primilor oameni reprezentaţi prin Adam şi Eva descrişi în Biblie după care ar avea o vechime numai de 6.000 de ani, este anacronică.

Din toate datele de istorie şi toate datele referitoare la nume de persoane descrise de Vechiul Testament care sunt absolut riguros exacte, ele fiind de altfel descrise prin revelaţiile divine pe care le-a avut Moise, un mare iniţiat al poporului evreu, numai descrierea primilor oameni creaţi de Dumnezeu nu este reală.

Se pune întrebarea firească cum se explica, că din toate datele – de altfel reale descrise în Biblie –, numai cea referitoare la vechimea primilor oameni creaţi de Dumnezeu este inexactă? Nu există decât un posibil răspuns: acela prin care noi trebuie să interpretăm descrierea din Biblia, prin reîncarnarea spiritelor rasei semite din Atlantida în populaţia băştinaşă ce se găsea în peninsula Arabică în jurul acestei date de 6.000 de ani.